

B9-0202/2023

12.4.2023

PASIŪLYMAS DĖL REZOLIUCIJOS

pateiktas uždavus klausimus, į kuriuos atsakoma žodžiu, B9-0013/2023 ir B9-0014/2023

pagal Darbo tvarkos taisyklių 136 straipsnio 5 dalį

Kova su diskriminacija ES. Ilgai laukta horizontalioji kovos su diskriminacija direktyva
(2023/2582(RSP))

**Jaak Madison, Tom Vandendriessche, Nicolaus Fest, Patricia Chagnon,
Philippe Olivier**
ID frakcijos vardu

**Europos Parlamento rezoliucija „Kova su diskriminacija ES. Ilgai laukta horizontalioji kovos su diskriminacija direktyva“
(2023/2582(RSP))**

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos sutarties (ES sutartis) 2 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 19 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 20, 21 ir 23 straipsnius,
 - atsižvelgdamas į 2000 m. birželio 29 d. Tarybos direktyvą 2000/43/EB, įgyvendinančią vienodo požiūrio principą asmenims nepriklausomai nuo jų rasės arba etninės priklausomybės¹,
 - atsižvelgdamas į 2006 m. liepos 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2006/54/EB dėl moterų ir vyrų lygių galimybių ir vienodo požiūrio į moteris ir vyrus užimtumo bei profesinės veiklos srityje principo įgyvendinimo²,
 - atsižvelgdamas į 2000 m. lapkričio 27 d. Tarybos direktyvą 2000/78/EB, nustatančią vienodo požiūrio užimtumo ir profesinėje srityje bendruosius pagrindus³,
 - atsižvelgdamas į 2008 m. liepos 2 d. Pasiūlymą dėl Tarybos direktyvos, kuria įgyvendinamas vienodo požiūrio į asmenis, nepaisant jų religijos ar tikėjimo, negalios, amžiaus arba seksualinės orientacijos, principas (COM(2008)0426) (horizontalioji kovos su diskriminacija direktyva),
 - atsižvelgdamas į klausimus Tarybai ir Komisijai „Kova su diskriminacija ES. Ilgai laukta horizontalioji kovos su diskriminacija direktyva“ (O-000010/2023 – B9-0013/23 ir O-000011/2023 – B9-0014/23),
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 136 straipsnio 5 dalį ir 132 straipsnio 2 dalį,
- A. kadangi Europos Sąjunga ir valstybės narės visada buvo įsipareigojusios laikytis lygybės prieš įstatymą ir nediskriminavimo principų; kadangi tam tikrų grupių išskyrimas ir pirmenybės teikimas prieštarauja lygybės prieš įstatymą principui ir tai galėtų lemti didesnę poliarizaciją mūsų visuomenėje;
- B. kadangi Komisijos pasiūlymas dėl horizontaliosios kovos su diskriminacija direktyvos nuo 2008 m. Taryboje yra blokuojamas; kadangi SESV 19 straipsnyje nurodyta, kad Taryba turi vieningai imtis kovos su diskriminacija veiksmų;
- C. kadangi įvairios valstybės narės abejojo, ar Komisijos pasiūlymas reikalingas, nes

¹OL L 180, 2000 7 19, p. 22.

²OL L 204, 2006 7 26, p. 23.

³OL L 303, 2000 12 2, p. 16.

manė, kad jis pažeidžia nacionalines kompetencijas įvairiose srityse ir prieštarauja subsidiarumo ir proporcingumo principams;

- D. kadangi 2019 m. balandžio 16 d. Komisija patvirtino komunikatą (COM(2019)0186), kuriame atkreiptas dėmesys į apsaugos spragas ir pasiūlyta, kaip supaprastinti sprendimų dėl nediskriminavimo priėmimą aktyviau taikant kvalifikuotą balsų daugumą ir įprastą teisėkūros procedūrą;
- E. kadangi 2022 m. rudenį Parlamento paskelbtame „Eurobarometro“ tyrime nustatyta, kad 93 proc. europiečių didžiausią nerimą kelia didėjančios pragyvenimo išlaidos, po to daugiausia nerimo kelia skurdo grėsmė ir socialinė atskirtis (82 proc.); kadangi tyrime neminima, kad Europos piliečiai yra susirūpinę dėl diskriminacijos;
1. mano, kad lygybė prieš įstatymą ir nediskriminavimas yra bendros vertybės, kuriomis grindžiama ES, ir šios vertybės yra įtvirtintos ES sutartyse, Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje ir antrinės teisės aktuose;
 2. primena, kad kiekvienos valstybės narės nacionalinėje konstitucijoje ir antrinės teisės aktuose nediskriminavimas ir lygybė prieš įstatymą įtvirtinti kaip pagrindiniai jų nacionalinių teisės sistemų principai;
 3. pabrėžia, kad lyčių lygybė ES – tarp didžiausių pasaulyje;
 4. pažymi, kad įvairiose ES lygmens direktyvose pakankamai dėmesio skirta nediskriminavimo ir lygybės principams; mano, kad 2008 m. Komisijos pasiūlyme kartojami nediskriminavimo nuostatos, kurios jau įtrauktos į Rasinės lygybės direktyvą (Direktyva 2000/43/EB), Užimtumo lygybės direktyvą (Direktyva 2000/78/EB), Vienodo požiūrio direktyvos naują redakciją (Direktyva 2006/54/EB) ir keletą kitų direktyvų;
 5. mano, jog akivaizdu, kad Taryboje nėra pakankamo politinio konsensuso dėl horizontalios kovos su diskriminacija direktyvos priėmimo, nes ši iniciatyva nuo 2008 m. dėl pagrįstų nuogastavimų blokuojama Taryboje; pabrėžia, kad atkaklus Komisijos siekis priimti šią direktyvą aiškiai rodo, kad ji neatsižvelgia į valstybių narių poziciją ar suverenumą ir yra suinteresuota tik savo politinės darbotvarkės propagavimu ir įgyvendinimu;
 6. apgailestaudamas pažymi, kad ES ir jos institucijos, užuot sprendusios eiliniams piliečiams kylančias rimtas problemas, yra linkusios per daug dėmesio skirti neprioritetiniams klausimams;
 7. pabrėžia, kad kvotų sistemos, kuriomis siekiama statistinės lygybės, daro daugiau žalos nei naudos ir kenkia šimtmečius vykdytam darbui lygiateisiškumo srityje; teigia, kad demografija grindžiamas reikalavimas užtikrinti lyčių pusiausvyrą kenkia moterims, kurios, remiantis jų nuopelnais, visiškai pajėgios būti paskirtos eiti vadovaujamasias pareigas, neatsižvelgiant į jų lytį; pabrėžia, kad kiekvienas asmuo turėtų būti vertinamas ne pagal savo lytį, o pagal nuopelnus ir kompetencijas, ir jam turėtų būti tinkamai už juos atlyginta;
 8. laikosi nuomonės, kad orientuojantis į asmenų ar grupių skirtumus, užuot mažėjusi,

diskriminacija didėja; taip pat pažymi, kad orientuojantis į rezultatų lygybę kenkiama individualiam sprendimų priėmimui, kuris yra būtinas laisvai visuomenei;

9. pabrėžia, kad ES turėtų išlikti tarpvyriausybine organizacija, gerbiančia ir vertinančia savo valstybių narių skirtumus; tvirtina, kad ES institucijos turi laikytis proporcingumo principo ir susilaikyti nuo savo ideologinės darbotvarkės primetimo valstybėms narėms ir Europos piliečiams; šiuo atžvilgiu nepitaria jokiame perėjime prie Tarybos sprendimų priėmimo kvalifikuota balsų dauguma ir pakartoja, kad tam tikrose srityse vieningas balsavimas yra vienas iš pagrindinių taikaus ir sėkmingo Europos bendradarbiavimo reikalavimų;
10. paveda Pirmininkei perduoti šią rezoliuciją Tarybai, valstybėms narėms ir Komisijai.